

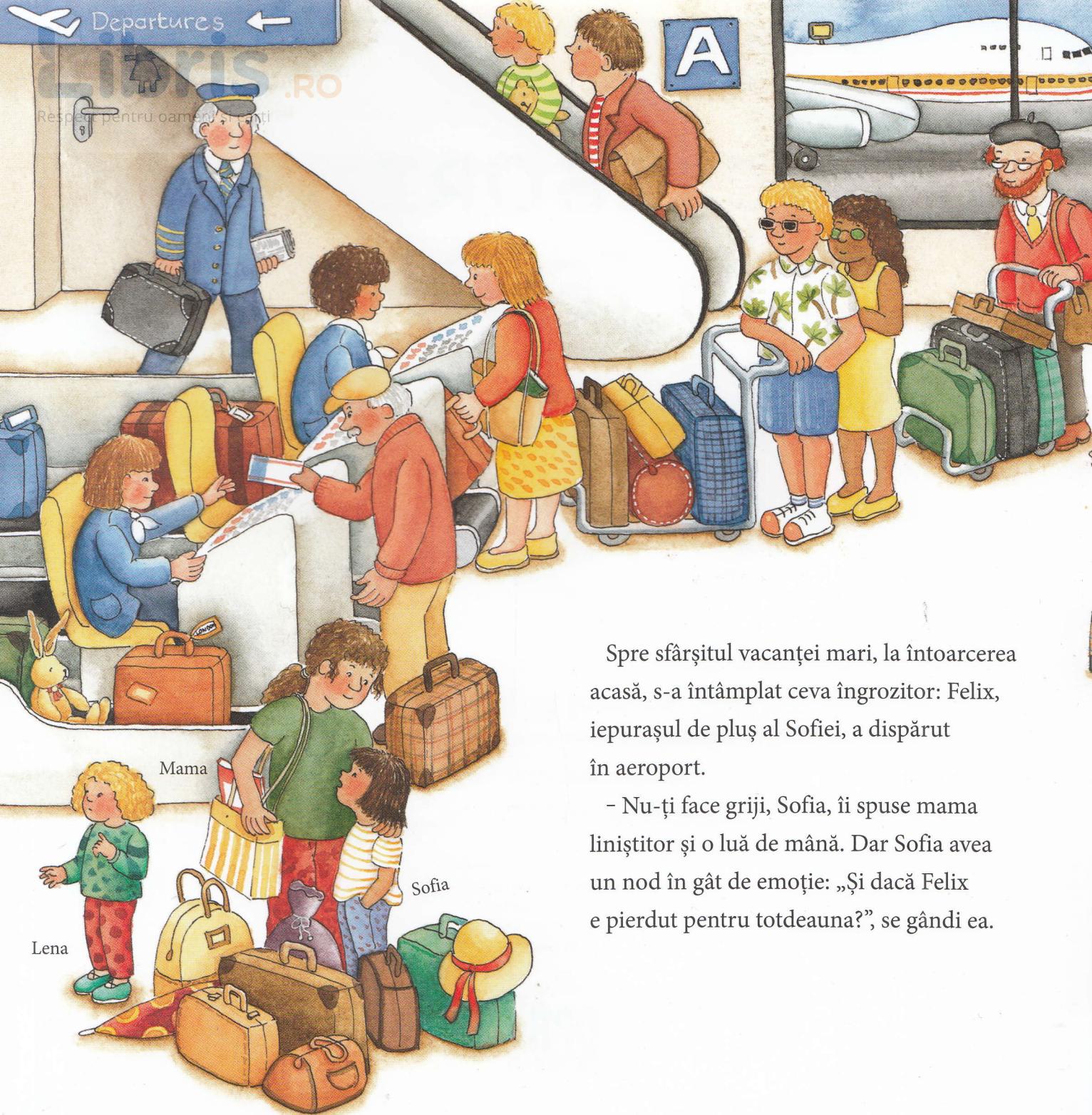
SCRISORI de la FELIX...»

Valiza cu peripetii

O poveste de Annette Langen

Ilustrații: Constanza Droop

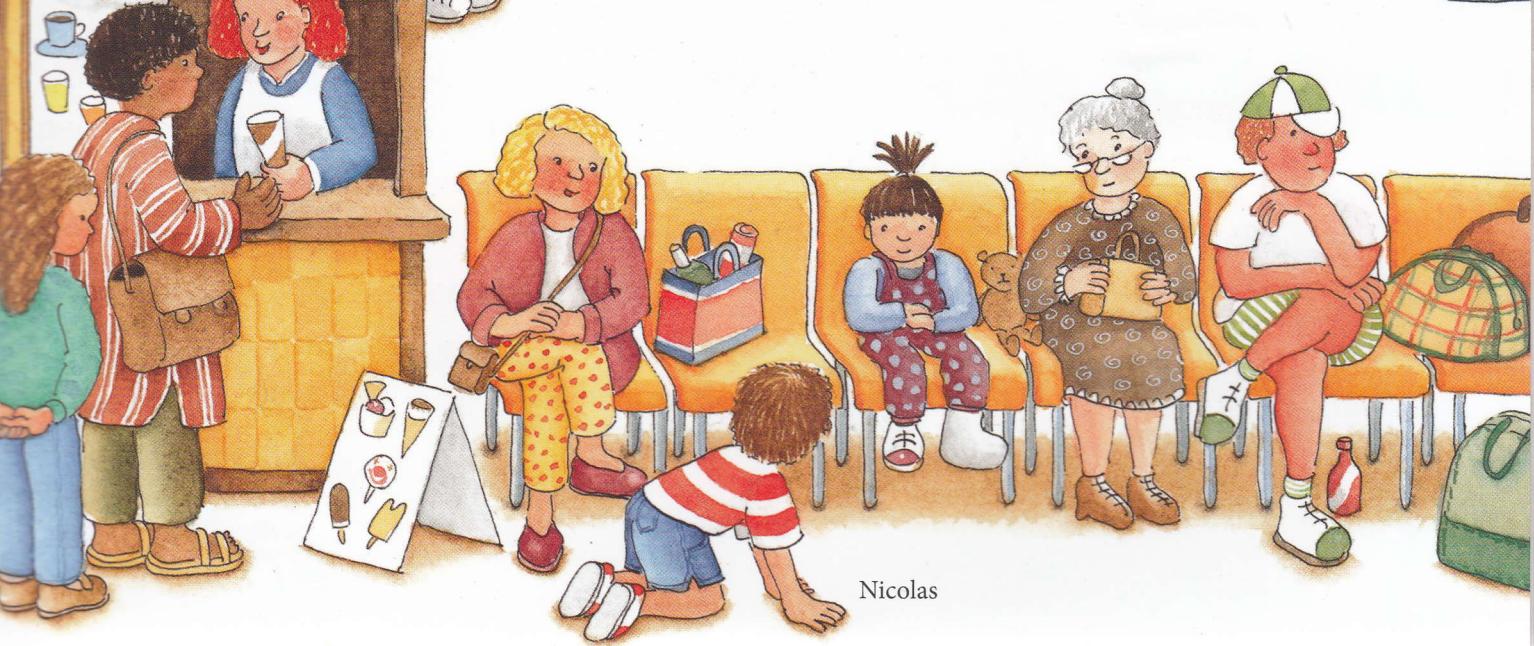
Spre sfârșitul vacanței mari, la întoarcerea acasă, s-a întâmplat ceva îngrozitor: Felix, iepurașul de plus al Sofiei, a dispărut în aeroport.

- Nu-ți face griji, Sofia, îi spuse mama liniștitor și o luă de mâna. Dar Sofia avea un nod în gât de emoție: „Și dacă Felix e pierdut pentru totdeauna?”, se gândi ea.

- Îl găseșc eu imediat, promise tata și porni în căutarea iepurașului.

- Te ajutăm și noi! strigă frații ei. Lena, Nicolas și Iulian ajutau și ei, uitându-se peste tot după Felix și întrebând pasagerii, însă iepurașul era de negăsit.

Nicolas

Asta era foarte, foarte grav!
Mai ales că Sofia și Felix se
cunoșteau dintotdeauna. Mai
exact, de pe vremea când
erau amândoi în minunatul ei
leagăn de bebeluș. Când Sofia a
crescut puțin, el a avut voie să doarmă
în pătuțul ei.

Iepurașul și Sofia erau mereu de nedespărțit. Doar când
Sofia mergea la școală, el trebuia să rămână acasă, să o aștepte.
După-amiaza, când se întorcea de la școală, ea îi povestea tot
ceea ce se petrecuse în timpul zilei.

Sofia era sigură că și lui Felix îi plăceau foarte mult
spaghetele, aşa că mereu îi dădea să mănânce.

Felix o înțelegea mereu pe Sofia,
iar Sofia știa tot ceea ce voia Felix
să-i spună.

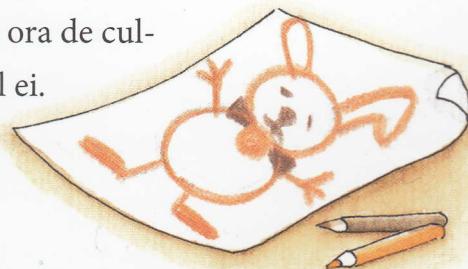

Ca să mai aline puțin, Lena, sora ei mai mică, desenă cu creioane colorate un iepure. Semăna puțin cu Felix. Sofia înghiți în sec o dată... apoi încă o dată... și, în cele din urmă, lacrimile începură să i se rostogolească pe obrajii îmbujorăți. Ajunsă acasă, patul i se păru extraordinar de gol. Iepurașul de plus îi lipsea tare mult Sofiei, mai ales când venea ora de culcare. Așa trecu vacanța, cu mare tristețe în sufletul ei.

Pe panoul de plecări se afișase zborul către casă, însă ei tot nu găsiseră vreo urmă de Felix. Așa că Sofia a fost nevoită să urce fără Felix în avionul spre casă.

Sofia refuză extraportia de înghețată, și nici nu privi pe fereastră în timpul zborului. Stătea nemîscată și tristă pe scaunul ei.

Respect pentru copii

Începuse școala, însă Sofia nu se putea bucura de prietenele ei și de învățătoarea ei dragă.

Gândul îi zbură mereu la Felix. Oare călătorește singur? Oare este speriat?!

Când prima zi de școală se încheie, Sofia se întoarce fără grabă acasă. Nu-i plăcea deloc gândul că, în camera copiilor, nu o mai aşteaptă, ca întotdeauna, Felix. Picioarele îi erau parcă tot mai grele, părea că durează un milion de minute până să ajungă la poarta casei.

Dar de ce îi face mama cu mâna așa de nerăbdătoare? Ea flutura ceva în aer și striga:

- Sofia, privește, această scrisoare este pentru tine!

Într-adevăr, pe plic era scris numele ei! Mirată, întoarse plicul. „Oare cine o avea scrisul aşa mâzgălit?”, se întrebă Sofia.

DE LA FELIX
STR. PLOUATA NR. PATRU
ANGlia

